

DR. J.H. LAMBERTS, 1911-1990

DOOR DRS. J. REEHORST

Op 16 februari 1990 overleed op 78-jarige leeftijd Jan Lamberts, huisarts en politicus. De volgorde, eerst huisarts, daarna politicus, is opvallend, want van wie staat na 36 jaar lidmaatschap van vertegenwoordigende lichamen - gemeenteraad, Tweede en Eerste Kamer en Europees Parlement - het oorspronkelijke beroep nog voorop?

Politicus was hij vanuit zijn beroep. Daardoor had zijn woord groot gezag, hield hij zich bij zijn leest en kwamen zijn ideeën en voorstellen uit de praktijk en waren op verbetering van de medische hulp in brede zin aan zijn medemens gericht. De fundamentele opvatting van zijn beroep bleek in 1980 nog eens uit een lang interview in Vrij Nederland, samen met zijn zoon Henk. Die gaf gestalte aan het idee van zijn vader van een groepspraktijk, waarin huisartsen samenwerken met tandartsen, maatschappelijk werkers, wijkverpleegkundigen en fysiotherapeuten, in de wijk Ommoord.

Johannes Hendrikus Lamberts werd geboren in Vriezenveen op 8 juli 1911. In Almelo bezocht hij de HBS. Na zijn artsexamen aan de Rijksuniversiteit Utrecht in 1938 werd hij in het daarop volgende jaar huisarts in Rotterdam en bleef dat tot 1969. Zijn grote praktijk - aanvankelijk 6100 patiënten - oefende hij samen met zijn volledig meewerkende vrouw uit aan het adres Pleinweg 5 (een portiekwoning) in Rotterdam-Zuid. In die langdurige praktijk maakte hij grote veranderingen mee. Zijn patiënten veranderden in kleding (de pet bijvoorbeeld), in soort van klachten (psychosomatisch) en in houding tegenover de dokter (gezag). Zelf bleef hij in grote mate dezelfde, namelijk zichzelf. 'Ik ben altijd een streng iemand geweest, maar ik geloof niet dat ik autoritair van mezelf was. Je wordt na een paar jaren autoritair gemaakt door je patiënten', aldus het interview uit 1980. Lamberts liep zijn hele leven in een donkerblauw pak en had de spraak die je van een intellectueel mag verwachten. 'De mensen zijn altijd een beetje bang voor me geweest, terwijl ik toch veel van ze hield'.

Lamberts promoveerde in Utrecht in 1947 tot doctor in de geneeskunde op het onderwerp 'Onderzoek naar den voe-